

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1955 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w archiwach państwowych.

Na podstawie art 5 pkt 1 i 3, art. 8 ust. 2 oraz art. 25 ust 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia podlegają pracownicy działalności podstawowej oraz pracowni specjalistycznych zatrudnieni w archiwach państwowych.

§ 2. Stawki miesięczne uposażenia dla pracowników wymienionych w § 1 ustala się w zależności od wykształcenia ogólnego i zawodowego, jak następuje:

Pracownicy działalności podstawowej:

Lp.	Stanowisko	Stawka uposażenia zasadniczego
1.	Dyrektor archiwum centralnego	2200 — 2500
2.	Dyrektor archiwum wojewódzkiego	1700 — 2300
3.	Kustosz (kierownik oddziału)	1300 — 1600
4.	Starszy archiwista	1050 — 1350
5.	Kierownik archiwum powiatowego	920 — 1150
6.	Archiwista	920 — 1050
7.	Młodszy archiwista	800 — 920
8.	Pomocniczy pracownik archiwalny	700 — 800
9.	Magazynier archiwalny	600 — 700

Pracownicy pracowni specjalistycznych:

Lp.	Stanowisko	Stawka uposażenia zasadniczego
1.	Kierownik pracowni chemiczno-mikrobiologicznej	1400 — 1700
2.	Kierownik pracowni sfragistycznej	1250 — 1450
3.	Kierownik pracowni mikrofilmowej, kierownik pracowni introligatorsko-konserwatorskiej	1250 — 1400
4.	Archiwalny pracownik inżynieryjno-techniczny	900 — 1250
5.	Introligator, konserwator techniczny, technik	750 — 950
6.	Laborant	650 — 900

§ 3. Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych określi w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów, kwalifikacje pracowników wymagane do zajmowania stanowisk określonych w § 2.

§ 4. 1. Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych może w granicach zatwierdzonych na ten cel kredytów przyznać pracownikom działalności podstawowej archiwów państwowych, posiadającym wybitne osiągnięcia i wyniki pracy w zakresie archiwistyki, dodatek w wysokości od 10% do 30% uposażenia zasadniczego.

2. Przyznanie dodatku, o którym mowa w ust. 1, następuje na z góry ustalony okres, nie dłuższy jednak niż jeden rok, z tym że dodatek powinien być cofnięty bądź wysokość jego obniżona w razie stwierdzenia, że osiągnięcia i wyniki pracy uległy pogorszeniu lub są niezadowalające.

§ 5. 1. Kierownikowi, archiwalnym pracownikom inżynieryjno-technicznym i laborantom pracowni chemiczno-mikrobiologicznej przysługuje dodatek specjalny w wysokości od 10% do 30% uposażenia zasadniczego za czas przepracowany w warunkach szkodliwych dla zdrowia.

2. Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych w uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Zdrowia oraz z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. Przesunięcie do wyższej stawki uposażenia zasadniczego wynikające ze zmiany kwalifikacji następuje z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po powstaniu warunków uzasadniających zmianę uposażenia.

§ 7. Samodzielni pracownicy nauki zatrudnieni w archiwach państwowych pobierają uposażenie według zasad określonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1954 r. w sprawie uposażenia pracowników nauki (Dz. U. Nr 42, poz. 187).

§ 8. Określonym w § 1 pracownikom zatrudnionym w archiwach państwowych, którzy bezpośrednio przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia pobierali na podstawie dotychczasowych przepisów uposażenie wyższe od przysługującego w myśl niniejszego rozporządzenia, przyznaje się na czas pozostawania na dotychczasowym stanowisku dodatek wyrównawczy w wysokości odpowiadającej różnicy między uposażeniami.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz